

Arrest

nr. 225 571 van 2 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 december 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat N. AHMADZADAH *loco* advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeksters die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 12 oktober 2015, verklaren er zich op 13 oktober 2015 vluchteling.

1.2. Op 9 november 2018 werden door de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeksters werden gestuurd.

Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

1.2.1. Ten aanzien van R.A. (hierna: eerste verzoekster):

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, tot de etnische groep van de Tadzjiek te behoren en geboren te zijn in Miray, gelegen in het district Andar van de provincie Ghazni.

U bent nooit naar school gegaan en kan lezen noch schrijven. Na uw huwelijk kwamen uw ouders, uw broer en uw zus om het leven in een bombardement. Dit gebeurde ongeveer 15 jaar geleden. Sindsdien hebt u geheugenproblemen.

Uw ongehuwde schoonbroer, G.S., was lid van de taliban. Hij woonde in bij u en uw gezin. Hij verplichtte u om erg hard te werken in het huishouden. Als hij niet tevreden was, werd u door hem mishandeld. Uw echtgenoot durfde niet op te treden tegen uw schoonbroer door diens positie bij de taliban. Omdat uw schoonbroer van plan was om uw oudste dochter, D.R. (OV: X; CG: X), uit te huwelijken, besloten u en uw gezin te vluchten.

In de nazomer van 2015 verliet u samen met uw man en drie kinderen Afghanistan. Aan de grens tussen Iran en Turkije werd uw man door de smokkelaars gescheiden van u en de overige leden van uw gezin. Hij werd opgepakt door de Iraanse autoriteiten toen hij de grens illegaal probeerde te overschrijden. Sindsdien hebt u niets meer over hem vernomen. Samen met uw kinderen reisde u verder naar Europa. Op 12 oktober 2015 kwamen jullie aan in België. Eén dag later vroeg u hier internationale bescherming aan.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legt u volgende documenten voor: de taskara van uw minderjarige zoon, een verzendingsbewijs uit Afghanistan, diverse medische attesten, foto's van kwetsuren na een val, de bevestiging van een afspraak bij de Dienst Tracing van het Rode Kruis.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u gewag maakt van bepaalde bijzondere procedurele noden die uw volwaardige deelname aan het procedureverloop naar eigen zeggen bemoeilijken.

U verklaart immers dat u geheugenproblemen hebt sinds uw ouders, broer en zus omkwamen bij een bombardement. Zo kan u zich vaak al na een uur niet meer herinneren wat u voordien hebt gedaan (CGVS 31/07/2017, p. 3-4). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd er tot drie keer toe een persoonlijk onderhoud georganiseerd om u de kans te bieden om uw vluchtmotieven uit de doeken te doen en uw herkomst aan te tonen. In het kader van de behandeling van jullie verzoek werd bovendien ook voor uw dochter, die dezelfde motieven en herkomst aanhaalt, tot twee keer toe een persoonlijk onderhoud georganiseerd. Echter moet er ook op worden gewezen dat u de oorzaak van uw beweerde geheugenproblemen niet aannemelijk maakt (cfr. infra) en dat uit de medische stukken die u aanreikt, niet kan worden afgeleid dat u door uw verklaarde geheugenproblemen niet bij machte zou zijn om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud of een coherent verhaal uiteen te zetten (cfr. infra).

Het CGVS is dan ook van oordeel dat de elementen die voorliggen bezwaarlijk kunnen volstaan om te besluiten dat u werkelijk niet bij machte was om naar behoren aan de procedure deel te nemen. In de gegeven omstandigheden kan bijgevolg redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23

augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 31/07/2018, p. 2; CGVS 04/10/2018, p.2-3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In de eerste plaats is het erg opmerkelijk dat u en uw gezinsleden verklaren afkomstig te zijn uit het dorp Miray, gelegen in het district Andar van de provincie Ghazni, maar tot de etnische groep van de Tadzjiken te behoren en enkel Dari te kunnen spreken. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt immers dat het district Andar (nagenoeg) geheel bevolkt wordt door etnische Pashtounen. U noch uw dochter D. begrijpt Pashtou, de taal die door Pashtounen wordt gesproken (CGVS D. 21/06/2018, p. 5). U bent evenmin in staat om in het Dari antwoord te geven op vragen die in het Pashtou worden gesteld (CGVS 04/10/2018, p. 5). Zowel u als uw dochter geven aan dat jullie het huis niet mochten verlaten en onderling steeds Dari met elkaar spraken (CGVS 31/07/2017, p. 7; CGVS 04/10/2018, p. 14; CGVS D. 31/07/2017, p. 15), maar deze verklaringen zijn weinig aannemelijk (cfr. Infra).

Opmerkelijk is tevens dat uw dochter D. verklaart dat ook uw zoon M., die 14 jaar oud was toen jullie Afghanistan verlieten, geen Pashtou kan spreken. Nochtans ging hij al vanaf zijn zeven jaar naar een lyceum. Desgevraagd kon uw dochter niet meedelen in welke taal M. daar les kreeg. Ze gaf wel te kennen dat de school vaak gesloten was (CGVS dochter 21/06/2018, p. 9-10). U geeft aan niet te weten of uw zoon al dan niet het Pashtou machtig is. Wanneer u gevraagd wordt in welke taal de leerkrachten op die school met uw zoon communiceerden, antwoordt u naast de kwestie. U stelt te zijn vergeten tot welke graad uw zoon naar school is gegaan (CGVS 04/10/2018, p. 12). Dat uw zoon, die jarenlang naar een lyceum ging in een regio die (nagenoeg) volledig bevolkt wordt door etnische Pashtounen, geen Pashtou kan spreken, is bijzonder weinig aannemelijk. Bovenstaande vaststellingen doen reeds in bijzonder ernstige mate twifelen aan de voorgehouden herkomst van u en uw gezin uit het district Andar.

Voorts kunt u op geen enkele manier verhelfen hoe uw familie, die volledig uit etnische Tadzjiken bestaat, beland is in een regio waar (nagenoeg) enkel Pashtounen wonen. U geeft enkel aan dat jullie

daar al wonen sinds lang geleden. Over de familie van uw ouders kan u echter nauwelijks iets meedelen. Zo kan u zich niets meer herinneren over uw grootouders. U kan zelfs hun namen niet meedelen. U stelt dat uw vader geen broers of zussen had, wat gezien de Afghaanse context waarin grote gezinnen de norm zijn opmerkelijk is. Uw moeder had wel broers en zussen, maar die zouden zijn gestorven. Gevraagd hoeveel broers en zussen uw moeder had, antwoordt u naast de kwestie. U verklaart enkel dat uw moeder u zei dat ze een broer had die gestorven was en ook een zus had die gestorven was. Hun namen kent u echter niet. Even later past u uw verklaringen aan en stelt u niet te weten of ze gestorven zijn of vertrokken zijn naar een andere plaats. U geeft te kennen dat u geen neven of nichten had (CGVS 04/10/2018, p. 7). Dat u voorhoudt uit een erg kleine familie te komen en anderzijds nauwelijks enige informatie kan meedelen over de weinige familieleden die u heeft, doet verder vermoeden dat u geen zicht wil bieden op uw plaats van herkomst en uw reële familiale situatie. Ook uw dochter heeft er geen idee van hoe uw familie of die van uw echtgenoot in Miray terecht zijn gekomen. Ze stelt enkel dat de ouders van uw man origineel van Miray afkomstig zijn (CGVS dochter 21/06/2018, p. 8). Gewezen op de informatie over de etnische compositie van Andar verklaart ze niet te weten hoe haar voorouders daar zijn beland. Ze geeft aan dat zij, noch haar broer of zus aan hun ouders hebben gevraagd hoe het kwam dat iedereen in hun omgeving Pashtou sprak en zij enkel Dari konden spreken. Die vraag is vreemd genoeg nooit bij hen opgekomen (CGVS dochter 21/06/2018, p. 9).

Verder moet worden opgemerkt dat ook uw verklaringen over het lot van uw ouders en broer en zus, die samen zijn omgekomen bij een luchtaanval, weinig aannemelijk zijn. In de eerste plaats zijn uw verklaringen over de leeftijd van uw broer en zus op het moment van hun overlijden intern niet consistent. U geeft aanvankelijk aan dat uw broer en zus 17 of 18 jaar oud waren op het moment dat ze stierven bij die luchtaanval. Ze waren niet gehuwd op het moment van hun overlijden. U geeft aan niet te weten waarom ze op het moment van hun overlijden nog ongehuwd waren. U vermoedt dat u zelf ongeveer 27 of 28 jaar oud was toen ze stierven (CGVS 04/10/2018, p. 8-9). Op de DVZ had u al aangegeven dat uw broer en zus respectievelijk twee en drie jaar jonger waren dan u (Verklaring DVZ, vraag 17). U kan niet aangeven wie of welk regime er aan de macht was toen dit incident plaatsvond (CGVS 04/10/2018, p. 10). Gevraagd om het moment van hun overlijden beter in de tijd te situeren, verklaart u dat u net bevallen was van uw zoon toen uw familieleden om het leven kwamen (CGVS 04/10/2018, p. 9; CGVS 31/07/2017, p. 13). Echter, uw zoon is momenteel 17 jaar oud (Verklaring DVZ, vraag 16). Zelf bent u momenteel 59 jaar oud (Verklaring DVZ, vraag 4). Op basis van die verklaringen moet worden geconcludeerd dat u ongeveer 42 jaar oud was toen de luchtaanval plaatsvond op uw ouderlijke woning waarbij uw ouders, broer en zus om het leven kwamen. Aangezien uw broer en zus respectievelijk twee en drie jaar jonger waren dan u, betekent dit tevens dat ze op het moment van hun overlijden ongeveer 40 en 39 jaar oud moeten zijn geweest. Dit is dubbel zo oud als u oorspronkelijk zelf aangaf. Gevraagd hoe het kwam dat ze op die leeftijd nog steeds niet getrouwd waren, antwoordt u ditmaal dat uw ouders en uw broer arm waren en dat hij daardoor niet kon trouwen. Aangaande uw zus stelt u dat ze blind was aan één oog en dat niemand daardoor met haar wilde trouwen (CGVS 04/10/2018, p. 11). Dat u, gewezen op uw inconsistente verklaringen over de leeftijd van uw broer en zus op het moment van hun overlijden, plots toch een verklaring kon geven over de reden waarom ze toen nog niet getrouwd waren, is opmerkelijk. De vaststelling dat u uw verklaringen aanpast naargelang de vragen die u worden gesteld, doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Voorts blijkt u niet te weten wat er na de dood van uw familie met uw ouderlijk huis gebeurd is. U stelt dat het een ruïne was en dat u er niet meer aan mocht denken van uw echtgenoot hoewel u er hem verschillende keren naar hebt gevraagd (CGVS 04/10/2018, p. 20-21).

Ook uw dochter gaf aan dat ze nauwelijks iets weet over uw ouders, broers of zus. Ze verklaarde dat ze u daarover niet veel vragen stelde, omdat ze u niet verdrietig wilde maken (CGVS dochter 21/06/2018, p. 14).

Daarnaast legt u ook inconsistente verklaringen af over de plaats waar u bent opgegroeid. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u, uw ouders, uw broer en uw zus allemaal geboren zijn in het dorp Miray (Verklaring DVZ, vraag 5, 13A en 17; CGVS 31/07/2017, p. 8). U verklaarde tevens dat u van uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan steeds in het dorp Miray had gewoond (Verklaring DVZ, vraag 10; CGVS 31/07/2017, p. 15). Toen u tijdens het laatste onderhoud op het CGVS werd gevraagd waar het huis van uw ouders zich precies bevond in Miray, verklaarde u plots dat hun huis zich in Atal bevond (CGVS 04/10/2018, p. 6). Een dorp waarover u tijdens het eerste onderhoud nog had verklaard dat het een omliggend dorp was van Miray en zich meer bepaald aan de voorzijde van Miray bevond (CGVS 31/07/2018, p. 8). U gaf verder aan dat u geboren bent in Atal en dat u daar bent opgegroeid. Over Atal verklaarde u tevens dat het in het district Zankhan ligt (CGVS 04/10/2018, p. 6). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat Atal zich net als Miray in het district Andar bevindt. Zana Khan is eveneens een district van de provincie Ghazni, maar grenst niet eens aan Andar. Er werden u vervolgens nog verschillende vragen gesteld om u de kans te bieden uw antwoord te verduidelijken, maar uw

antwoorden bleken geenszins coherent (CGVS 04/10/2018, p. 6-7). Dat u er niet in slaagt om eenduidige verklaringen af te leggen over elementaire zaken zoals uw geboorte- en woonplaats en het district waarin die gelegen zijn, doet verder afbreuk aan uw voorgehouden herkomst uit de provincie Ghazni. Overigens verklaarde uw dochter dat zowel u als uw echtgenoot geboren zijn in Miray. Ze gaf aan dat jullie al in hetzelfde dorp woonden voor jullie met elkaar in het huwelijk traden (CGVS dochter 31/07/2017, p. 9-10).

Ter verklaring van uw gebrekkige kennis over tal van aspecten, stelt u dat u een huisvrouw bent en niet veel naar buiten mocht (CGVS 21/12/2017, p. 5). Deze verklaring is evenwel niet aannemelijk. Uw voorgehouden gebrekkige kennis lijkt eerder te wijzen op een gebrek aan medewerking van uwentwege. Ook over verschillende zaken waarover wel enige kennis verwacht mag worden, beweert u immers niets te kunnen vertellen of legt u inconsistente verklaringen af. Zo is het erg opmerkelijk dat u nauwelijks iets kunt vertellen over mensen met wie u contact had voor of na uw huwelijk. Naast het gezin van uw schoonzus, blijkt u slechts één andere familie van Dari-sprekers in Miray persoonlijk te kennen. Meer bepaald de familie van een zekere J., die recht tegenover jullie huis woonde. U stelt dat er nog andere Dari-sprekers waren, maar dat jullie niet bij elkaar op bezoek gingen. Gevraagd waar die andere Dari-sprekers ergens woonden, antwoordt u vaagweg dat ze daar waren, maar dat jullie niet echt een relatie met die anderen hadden omdat uw schoonbroer dit niet toestond (CGVS 04/10/2018, p. 5). Gevraagd of u voor uw huwelijk wel contacten had met andere Tadzjiekken, antwoordde u van niet. U gaf daarbij te kennen dat zelfs indien u dergelijke contacten zou hebben gehad, u die nu bent vergeten (CGVS 04/10/2018, p. 6). **Op het gezin van uw overbuur na blijkt u geen enkele andere naam van Tadzjiekken in Miray of Atal te kunnen meedelen** (CGVS 04/10/2018, p. 13). Toen u ermee geconfronteerd werd dat het niet aannemelijk is dat u buiten uw gezinsleven nauwelijks enig sociaal contact had, verklaart u enkel dat eerst uw vader u niet toeliet om naar buiten te gaan en met anderen om te gaan, en dat u na uw huwelijk niet naar buiten mocht van uw schoonbroer (CGVS 04/10/2018, p. 14). Gevraagd of u voor uw eigen huwelijk ooit had deelgenomen aan huwelijksfeesten van anderen, verklaarde u van wel en zei u dat u soms naar huwelijksfeesten van buren ging. Gevraagd om een anekdote te vertellen over één van die feesten waarbij iets leuks gebeurde, verklaart u het zich niet te kunnen herinneren. Vervolgens stelt u dat u zich toch iets herinnert en dat u ze allemaal leuk vond. U voegt daar nog aan toe dat er drum werd gespeeld. Gevraagd welke buur toen trouwde, antwoordt u dat u het vergeten bent (CGVS 04/10/2018, p. 14-15). Voorts bleek u, hoewel uw echtgenoot ook van Tadzjiekse origine is en zijn familie afkomstig is uit Miray (Verklaring DVZ, vraag 15a), voorafgaand aan uw huwelijk niets over die familie te weten. U had hen nooit eerder gezien. Het huwelijk werd geregeld door jullie vaders, maar u heeft er geen idee van hoe uw vader die familie kende (CGVS 31/07/2017, p. 9; CGVS 04/10/2018, p. 11). Uw dochter bleek evenmin andere Tadzjiekken in Miray te kennen (CGVS dochter 21/06/2018, p. 8).

Ook over inwoners van Miray uit andere etnische groepen blijkt u nauwelijks iets te kunnen vertellen of legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo blijkt u geen enkele Pashtounstam die voorkomt in Miray te kunnen benoemen (CGVS 04/10/2018, p. 13-14). Daarnaast verklaarde u tijdens het eerste onderhoud dat er in het dorp Miray zowel Pashtounen als Tadzjiekken wonen. Hazara's, zo gaf u aan, wonen op andere plekken (CGVS 31/07/2017, p. 8). Vreemd genoeg verklaarde u tijdens het derde onderhoud plots dat er ook Hazara's in Miray wonen. Meer bepaald uw buurman, B., was volgens u een Hazara. Althans dat denkt u, want jullie gingen niet bij elkaar op bezoek. Vreemd genoeg bleek u zich ook niet meer te kunnen herinneren of B. links dan wel rechts van u woonde (CGVS 04/10/2018, p. 5). Nochtans kon u tijdens het eerste onderhoud wel nog meedelen dat B. links van u woonde (CGVS 31/07/2017, p. 16). Ook de kennis van uw dochter over jullie directe buren bleek bijzonder beperkt en bijwijlen inconsistent. Van jullie buurman Q., die rechts van jullie woonde, wist ze aanvankelijk niet of hij al dan niet getrouwd was (CGVS dochter 31/07/2017, p. 16). Tijdens haar tweede onderhoud verklaarde ze dan weer dat Q. kinderen had, maar dat jullie niet naar zijn huis mochten gaan. Meteen daarop paste ze haar verklaringen aan en zei ze dat ze niet wist of Q. kinderen had. Ook van twee andere directe buren B. en M. wist ze niet of ze al dan niet kinderen hadden. Over de vierde en laatste buur J., kon ze wel vertellen dat hij twee dochters had die soms bij jullie over de vloer kwamen, maar wist ze vreemd genoeg niet of hij al dan niet zonen had (CGVS dochter 21/06/2018, p. 7-8). Ze bleek ook van geen enkele van jullie buren de etnische origine te kunnen meedelen (CGVS dochter 21/06/2018, p. 14). Dat jullie over al deze elementaire zaken over jullie directe buren geen eenduidige verklaringen kunnen afleggen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie voorgehouden herkomst uit Miray. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat u aanvankelijk op de DVZ verklaarde dat u naar België was gekomen om asiel aan te vragen omdat u van mensen uit uw dorp die eerder naar België waren gekomen veel goede dingen had gehoord over dit land (Verklaring DVZ, vraag 27). Toen u met deze uitspraak werd geconfronteerd tijdens uw eerste onderhoud verklaarde u evenwel dat u niemand van uw dorp kent die zich in België bevindt. Uw echtgenoot had u verteld dat er een aantal mensen uit uw dorp in België wonen, maar zelf kent u hen niet (CGVS 31/07/2018, p. 7).

Voorts getuigen ook de verklaringen van u en uw dochter over de schaarse keren dat jullie de woning mochten verlaten en wat jullie toen hebben gezien, van weinig consistentie. Tijdens het eerste onderhoud gaf u aan dat u uw huis niet vaak verliet. De weinige keren dat u toch naar buiten ging, werd u vergezeld door uw echtgenoot. U nam soms deel aan huwelijken van burens of rouwceremonies, maar niet aan begrafenissen (CGVS 31/07/2017, p. 16). Tijdens het tweede onderhoud verklaarde u dat u 14 jaar geleden voor het laatst naar buiten was geweest, toen uw ouders om het leven waren gekomen bij een luchtaanval. Meteen daarop paste u uw verklaringen aan en zei u dat u nadien nog wel buiten kwam, maar dat dit zelden gebeurde. U mocht enkel nog gesluierd naar begrafenissen, maar moest nadien steeds meteen naar huis terugkeren (CGVS 21/12/20107, p. 7). Gevraagd hoe de moskee van Miray eruitziet, antwoordde u dat een moskee eruitziet als een moskee. U gaf aan dat hij ongeveer een minuut van jullie huis verwijderd was en dat het een mooie, goede moskee was. U stelde dat er een beetje verder nog een tweede moskee lag, met name de Jamme moskee, maar voegde dan nog toe dat u ze eigenlijk niet hebt gezien (CGVS 21/12/2017, p. 7). Toen u tijdens het derde onderhoud werd gevraagd hoe het Lycee Shahbuddin Ghuri, de school van uw zoon, eruitziet, gaf u te kennen dat u niet naar daar ging maar dat u van uw zoon had gehoord dat het maar een gebouw was van één verdieping (CGVS 04/10/2018, p. 13). In datzelfde onderhoud werd ook dieper ingegaan op uw verklaring dat u soms naar een dokter ging in Afghanistan. Gevraagd om de weg te beschrijven van uw woning naar het kabinet van de dokter kwam u niet verder dan de erg vage mededeling dat u van uw steeg in een wijdere steeg terecht kwam, dat u naar boven moest gaan, dat er daar bomen waren en een stroom en dat daar de plaats van de dokter was. Gevraagd om iets meer in detail te vertellen wat u onderweg passeerde, herhaalt u enkel dat er veel huizen waren, bomen en een stroom en zegt u dat de bazaar aan de linkerkant was (CGVS 04/10/2018, p. 18-19). Ter verduidelijking gevraagd of u langs de bazaar passeerde om naar de dokter te gaan, verklaart u dat de bazaar zich aan de andere kant van uw woning bevindt en begint u plots een erg gedetailleerde beschrijving te geven om van uw woning naar de bazaar te gaan. U verklaart dat u eerst de moskee van Miray passeert, vervolgens een apotheek waar ze zelf hun medicijnen maken, dan een soort garage waar zaranj-voertuigen hun banden komen laten maken en dat u vervolgens bij de bazaar komt waar zich ook de Jamee moskee bevindt. In de bazaar zijn de winkels niet zoals hier, zo licht u verder toe. U geeft aan dat er vaatwerk, textiel en allerhande voedingsingrediënten gevonden kunnen worden. Wat verderop bevindt zich de school van uw zoon en daarna de winkel van uw man. Aan het einde van deze beschrijving voegt u vreemd genoeg toe dat u het nooit hebt gezien, maar dat u wel kan zeggen dat het zo is. Gevraagd of u ooit naar de bazaar bent gegaan, verklaart u ditmaal dat u ongeveer eens per jaar met uw man naar de bazaar ging (CGVS 04/10/2018, p. 19). Het is evenwel erg opmerkelijk dat u, hoewel u reeds verschillende keren de kans had gekregen om te vertellen over de gelegenheden waarop u uw woning mocht verlaten, voordien nooit hebt verteld over uw jaarlijkse uitstapje met uw man naar de bazaar van Miray. Dat u bovendien eerst aangaf dat u de moskeeën in Miray nooit had gezien, maar vervolgens wel een wegbeschrijving naar de bazaar geeft waarbij u de moskee van Miray passeerde, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Uw dochter verklaarde aanvankelijk dat ze nooit jullie huis heeft verlaten in de 18 jaar dat ze in Afghanistan was (CGVS dochter 31/07/2017, p. 15). Even later bleek ze vreemd genoeg wel in staat om een wegbeschrijving van jullie woning naar de moskee te kunnen geven en verklaarde ze dat alle wegen in Miray, inclusief de hoofdweg, onverhard zijn. Toen ze erop werd gewezen dat deze kennis moeilijk in overeenstemming te brengen was met haar eerdere verklaring dat ze nooit het huis had verlaten, verklaarde ze dat ze enkel naar buiten mocht voor medische redenen om een dokter te zien. Toen haar bijkomende vragen werden gesteld over de dokter die ze bezocht, verklaarde ze dat ze niet naar de dokter mocht gaan als ze koorts had of andere kleine ziektes want dat uw echtgenoot haar dan zelf medicijnen bracht die haar toestand verbeterden. Slechts toen ze in een erg kritieke toestand was, ging ze naar een dokter. Die kritieke toestand kon ze zich evenwel niet meer herinneren (CGVS dochter 31/07/2017, p. 16). Hierbij moet evenwel worden vastgesteld dat het erg opmerkelijk is dat uw dochter er ondanks die kritieke toestand die ze zich niet meer kan herinneren, wel in geslaagd is om aandacht te schenken aan de gevolgde route en op te merken of de wegen in Miray al dan niet verhard waren. Ook tijdens haar tweede onderhoud verklaarde uw dochter dat ze enkel bij een ernstige ziekte naar de dokter ging. Hoe vaak ze naar de dokter is gegaan, kon ze zich evenwel niet meer herinneren (CGVS dochter 21/06/2018, p. 6).

Verder geven u en uw dochter allerminst blijk van een doorleefde kennis over de veiligheidssituatie in Miray. Zo verklaart u dat het districtscentrum en de bazaar soms door de overheid en soms door de taliban werden gecontroleerd. U blijkt evenwel niet te kunnen meedelen of Miray op het moment van uw vertrek in handen was van de taliban of van de overheid. U stelt enkel dat u niet naar buiten ging en dat uw echtgenoot niet met u sprak over de situatie (CGVS 31/07/2017, p. 17). Uw dochter stelt dan weer dat de taliban Miray volledig in handen hebben. De overheid kan volgens haar de taliban niet overwinnen. Soldaten kunnen niet in het dorp komen. Van de term 'arbaki' had ze echter nog nooit

gehoord (CGVS dochter 31/07/2017, p. 19). Nochtans blijkt uit informatie beschikbaar op het CGVS dat er in Andar een opstand uitbrak tegen de taliban in 2012, waarbij de taliban werden verdreven en de overwinnaars werden ingelijfd bij de 'arbaki' of Afghaanse lokale politie die gesteund worden door de Afghaanse overheid. Toen aan uw dochter werd gevraagd of ze ooit iets had gehoord over een dergelijk conflict, verklaarde ze dat de eerste opstand van de oppositie plaatsvond in Andar. Dit had ze vernomen van uw echtgenoot. Gevraagd wie er toen precies in opstand was gekomen, verklaarde ze daar niets over te weten en herhaalde ze dat ze van uw man had vernomen dat de eerste opstand tegen de oppositie had plaatsgevonden in Andar. Gevraagd wie de oppositie was, moest ze toegeven dat niet te weten. Nogmaals gevraagd wie er in opstand was gekomen, zei ze enkel te weten dat er elke dag gevechten waren van de taliban en dat de taliban heersten. Verder gaf ze aan niets te weten omdat ze nooit naar buiten ging (CGVS dochter 21/06/2018, p. 18-19). Toen dezelfde vraag aan u werd voorgelegd, verklaarde u van uw man te hebben vernomen dat er een opstand was tegen de taliban. U stelde dat de gevechten ongeveer twee of drie dagen duurden. Wie er vervolgens gewonnen had, kon u evenwel niet meedelen (CGVS 04/10/2018, p. 16-17). Ook over de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst voor u kinderen had, bleek u weinig te weten. Zo had u nog nooit gehoord over Mullah Taj Mohammad, die ook Qari Baba werd genoemd. Nochtans blijkt uit informatie beschikbaar op het CGVS dat deze man een moedjahediencommandant was, afkomstig uit Andar, die vervolgens van 1992 tot 1995 de positie van gouverneur van Ghazni bekleedde en zich nadien verzette tegen het regime van de taliban. Hij werd in 2006 vermoord nabij zijn woning in Andar.

Voorts komen ook uw verklaringen over dorpen in de directe omgeving van Miray allerminst doorleefd over. Hiernaar gevraagd blijkt u ongeveer aan elke kant van Miray één dorp te kunnen opnoemen. U situeert Atal aan de voorzijde, Jamal Basal aan de achterzijde, Gajiri en Majiri rechts en Sahib Khan links. De rest bent u vergeten (CGVS 31/07/2017, p. 8). Even later verklaart u plots spontaan dat Miray ongeveer 24 à 26 omliggende dorpen heeft, waarna u dezelfde vijf dorpen opsomt die u voordien al had benoemd. U moet echter toegeven dat u die dorpen niet kent. U beweert zelfs de dorpen die u net had opgesomd niet te kennen omdat jullie steeds thuisbleven en niet naar andere plaatsen gingen. Gevraagd hoe u aan die kennis komt, stelt u dat uw echtgenoot een spontane persoon was en hij u over de dorpen en de regio vertelde. Toen u vervolgens tot twee keer toe de kans kreeg om te verduidelijken wat hij u dan precies vertelde, antwoordde u echter steeds ontwijkend (CGVS 31/07/2017, p. 15). Toen u tijdens het tweede onderhoud werd gevraagd welke dorpen in de richting van zonsopgang liggen, verklaarde u daar niets over te weten en herhaalde u de namen van de dorpen die u al tijdens het eerste onderhoud had vermeld. Gevraagd aan welke kant van uw dorp de zon opkomt, zei u dit niet te weten. Ook in de richting van zonsondergang kon u geen enkel dorp situeren. U herhaalde enkel dat u niets weet (CGVS 21/12/2017, p.6-7). Toen u vervolgens een aantal namen werden opgenoemd van dorpen die zich dicht bij Miray bevinden, bleek u daar nauwelijks iets over te weten. Van het dorp Narmay had u nog nooit gehoord. Over de dorpen Habib Gudale, Ghola en Salam Ghodale verklaarde u wel al te hebben gehoord via uw man, maar u gaf daarbij meteen aan dat u verder niets over die dorpen afwist (CGVS 21/12/2017, p. 8-9). Tijdens het derde onderhoud begon u plots spontaan de eerder door u opgenoemde dorpen te situeren ten opzichte van Mekka. Daar u voordien geenszins in staat was om die dorpen in de richting van de zonsop- of zonsondergang te situeren bevestigt dit enkel het bedrieglijke en ingestudeerde karakter van uw verklaringen (CGVS 04/10/2018, p. 7). Bovendien vermeldde uw dochter, gevraagd naar de omliggende dorpen van Miray, exact dezelfde dorpen als u met toevoeging van het dorp Gadawal Habib (CGVS dochter 31/07/2017, p. 7). Ook uw dochter gaf aan dat ze geen andere dorpen kan opnoemen omdat jullie het dorp gewoonlijk niet verlieten (CGVS dochter 31/07/2017, p. 15). Dat uw dochter exact dezelfde dorpen als u vermeldt wanneer ze gevraagd wordt naar omliggende dorpen, bevestigt het ingestudeerde karakter van jullie verklaringen. Te meer daar uit de beschikbare informatie blijkt dat er zich in de directe omgeving van Miray meerdere dorpen bevinden.

Voorts kan er weinig geloof worden gehecht aan de bewering van uw dochter dat ze nog niet kon lezen of schrijven voor ze naar België kwam (CGVS dochter 31/07/2017, p. 20). Bij aankomst in België ondertekende ze immers haar bijlage 26 met een zwierige handtekening en haar eigen naam, geschreven in Latijns alfabet. Hiermee geconfronteerd verklaarde ze dat ze dit onderweg naar België heeft geleerd, omdat ze op sommige plaatsen tijd had om dat te leren (CGVS dochter 21/06/2018, p. 19). Deze verklaring is echter moeilijk in overeenstemming te brengen met enkele andere verklaringen van uw dochter. Zo verklaarde ze eerder dat na de arrestatie van uw echtgenoot aan de Iraanse-Turkse grens, ze zich net zoals u in een vreselijke toestand bevond. In die periode schonken jullie geen aandacht aan de plaatsen die jullie passeerden. Jullie hadden toen een erg moeilijke tijd (CGVS dochter 31/07/2017, p. 5). Dat ze er zich in die situatie toch kon toe brengen om zich een handtekening eigen te maken alsook het schrijven van haar naam in een haar onbekend alfabet, is bijzonder weinig aannemelijk. Bovendien waren jullie in totaal slechts ongeveer anderhalve maand onderweg en

bevonden jullie zich een drietal weken na de arrestatie van uw man al in België (Verklaring DVZ, vraag 31).

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Wat betreft de taskara van uw zoon moet worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw voorgehouden herkomst op te heffen.

Ook uit het voorgelegde verzendingsbewijs waarmee de taskara van uw zoon werd opgestuurd, kan geenszins worden afgeleid dat u een band zou hebben met het district Andar in de provincie Ghazni. De afzender van dit document blijkt immers in de Afghaanse hoofdstad Kabul te wonen. Toen u geconfronteerd werd met de naam van de afzender van dit document, verklaarde u dat u die naam niet kende (CGVS 31/07/2017, p. 19). U gaf aan dat het een vriend van uw echtgenoot uit Miray was, wiens zoon samen op school zat met uw zoon, die ervoor gezorgd heeft dat de taskara van uw zoon naar België werd opgestuurd. Hoe die persoon dat precies heeft gedaan, weet u niet. U oppert enkel dat hij het misschien aan iemand anders heeft gegeven die het vervolgens naar u heeft opgestuurd (CGVS 31/07/2017, p. 3 en 19). Uw zoon heeft met die man contact gelegd vanuit België, maar hoe uw zoon precies aan zijn contactgegevens is gekomen, kan u niet duiden (CGVS 31/07/2017, p. 4-5). Ook uw dochter bleek F.N. niet te kennen en had er evenmin een idee van waarom de taskara van uw zoon niet vanuit Ghazni maar vanuit Kabul naar jullie werd opgestuurd (CGVS dochter 21/06/2018, p. 17). Opmerkelijk is ook dat u aangeeft dat uw zoon één of twee keer met zijn schoolvriend in Afghanistan heeft getelefoneerd om zijn taskara naar België te laten opsturen maar daarbij over niets anders heeft gesproken dan het opsturen van die bewuste taskara. U had uw zoon evenmin opgedragen om nog naar andere zaken te vragen (CGVS 31/07/2017, p. 19). Dat u niet meer moeite heeft gedaan om via het enige contact dat u had in Miray meer informatie te krijgen over uw situatie in het dorp of over de lotgevallen van uw echtgenoot, bevestigt andermaal het ongelooftwaardige karakter van uw verklaringen.

Daarnaast legt u verschillende attesten voor die refereren aan uw precaire psychische toestand. Zo wordt in het attest van dokter Y.B. d.d. 13/12/2017 gesteld dat u kampt met een ernstige posttraumatische stressstoornis die gepaard gaat met angst- en paniekaanvallen, nachtmerries en herbelevingen. In dit attest wordt tevens vermeld dat u wellicht secundair daaraan een ernstige depressieve episode doormaakt met belangrijke somatisatie (hoofdpijn, spierpijnen, maagklachten). Er wordt ook geschreven dat u in Afghanistan ernstige traumatische zaken hebt meegemaakt. In het attest van Dr. S.B. d.d. 11/09/2018 wordt melding gemaakt van geheugenklachten die al langere tijd aanwezig zijn, duizeligheid, hoofdpijn en krachtverlies in de linkerhand, waarbij wordt aangegeven dat (een deel van) de klachten mogelijk psychogeen zijn. In een attest d.d. 25/09/2018, waarbij de naam van de ondertekenaar ontbreekt, wordt vermeld dat u lijdt aan volgende problemen: vulvodynie, slaapproblemen, vermoeden van PTSS, stressstoestand en depressieve klachten. Verder wordt ook vermeld dat u geheugenklachten en duizeligheidsklachten heeft en er ook sprake is van uitgesproken psychosomatische klachten. Ten slotte legt u ook een verslag voor van psychiater B. d.d. 03/10/2018 waarin vermeld wordt dat uw klachten van depressieve aard zijn en blijven persisteren. Daarnaast wordt vermeld dat u zelf aangeeft erg te lijden onder uw geheugenproblemen, er ook sprake is van (spannings)hoofdpijn met visusstoornissen en u recent een aantal keer bent gevallen na een episode van duizeligheid met krachtverlies in de linkerhand. Deze valpartijen staft u met foto's van gekneusde ledematen en blauwe plekken in het aangezicht.

Betreffende de attesten die refereren aan uw precaire psychische toestand, moet worden beklemtoond dat een arts weliswaar vaststellingen kan doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van de patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens kan hebben over de oorzaak van de vastgestelde problemen, doch hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze omstandigheden schetsen die de oorzaak vormen van uw psychische problemen, zodat het medisch attest geen sluitend bewijs vormt van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten en traumatiserende gebeurtenissen in Afghanistan.

Verder kan uit de medische stukken die u aanreikt, niet worden afgeleid dat u door uw verklaarde geheugenproblemen niet bij machte zou zijn om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud of een coherent verhaal uiteen te zetten. Dit blijkt overigens géénszins uit de gegevens vervat in het administratief dossier. Er kan daarenboven evenmin worden ingezien hoe er op grond van deze stukken aangenomen kan worden dat u met betrekking tot bepaalde gegevens wél accurate of correcte informatie zou kunnen verschaffen en zulks met name met betrekking tot andere gegevens die raken aan de kern van de vervolgingsfeiten en het asielrelaas, niet vermag te doen. Zo is het opvallend

dat u, zoals hierboven reeds werd vermeld, wel in staat bleek om een gedetailleerde wegbeschrijving te geven tot aan de school van uw zoon, terwijl u (een gedeelte van) die weg volgens uw eigen verklaringen nooit had afgelegd, maar u doorheen de verschillende persoonlijke onderhouds nauwelijks enige informatie kon geven over de schaarse huwelijksceremonies waaraan u als gast had deelgenomen.

Het attest waaruit blijkt dat u een afspraak had gemaakt bij de Dienst Tracing van het Rode Kruis is evenmin in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Andar gelegen in de provincie Ghazni. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Andar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 31/07/2017 en 04/10/2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het tweede en aan het einde van het derde persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerde regio van herkomst in Afghanistan. U werd er bij aanvang van het eerste en derde onderhoud op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening

houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS 31/07/2017, p. 2; CGVS 21/06/2018, p. 2).

Toen u er in de loop van het tweede onderhoud tot twee keer toe mee werd geconfronteerd dat er ernstige twijfels bestonden over uw voorgehouden herkomst uit Miray, bleef u volhouden dat u wel degelijk afkomstig bent uit dat dorp. U herhaalde dat u helemaal niets weet en dat u veel bent geslagen en gestenigd door uw schoonbroer. U gaf aan dat de jaren voorbijgingen zonder dat jullie buiten kwamen, en dat u na de dood van uw ouders enkel nog uw huis mocht verlaten voor begrafenissen. U gaf aan dat u vragen wilde krijgen over uw dieren, over koken en over de afwas, want dat u niets afweet over al de rest (CGVS 31/07/2017, p. 5-6 en 9). Ook toen u aan het einde van het derde onderhoud werd geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden herkomst uit Andar, bleef u volhouden dat u de waarheid had verteld en dat u afkomstig bent uit Miray (CGVS 04/10/2018, p. 21).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2.2. Ten aanzien van R.D. (hierna: tweede verzoekster):

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, tot de etnische groep van de Tadzjiekten te behoren en geboren te zijn in Miray, gelegen in het district Andar van de provincie Ghazni.

Uw oom, G.S., was lid van de taliban. Hij woonde in bij het gezin van uw ouders. Hij verplichtte uw moeder, A.R. (OV: X; CG: X), om erg hard te werken in het huishouden. Als hij niet tevreden was, werd ze door hem mishandeld. Uw vader durfde niet op te treden tegen zijn broer door zijn positie bij de taliban. In de laatste jaren voor uw vertrek begon uw oom u steeds vaker lastig te vallen. Hij raakte u aan en wilde dat u de nacht bij hem zou doorbrengen. U probeerde daaraan te ontsnappen en bracht uw moeder daarover op de hoogte. Toen uw vader vernam dat uw oom van plan was om u en uw jongere zus uit te huwelijken aan andere talibanleden, vertrokken jullie met behulp van een smokkelaar uit Ghazni.

In de nazomer van 2015 verliet u samen met uw ouders en minderjarige broer en zus Afghanistan. Aan de grens tussen Iran en Turkije werd uw vader door de smokkelaars gescheiden van u en de overige leden van uw gezin. Uw vader werd opgepakt toen hij de grens illegaal probeerde te overschrijden. Sindsdien hebt u niets meer over hem vernomen. Samen met uw moeder, broer en zus reisde u verder naar Europa. Op 12 oktober 2015 kwamen jullie aan in België. Eén dag later vroeg u hier internationale bescherming aan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw asielaanvraag baseert op de motieven die door uw moeder, A.R., werden aangehaald.

Omtrent haar verzoek tot internationale bescherming werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Die beslissing luidt als volgt:

[...]

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan ten aanzien van u derhalve evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroepen verzoeksters zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

In wat zich aandient als een tweede middel beroepen verzoeksters zich op de schending van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeksters passen hun vluchtrelaas aan.

Verzoeksters vragen in hoofdorde om hen als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Ter terechtzitting leggen verzoeksters samen met een aanvullende nota de volgende stukken neer: een kopie van de Belgische identiteitskaart van de zoon van eerste verzoekster en een kopie van de “bijlage 26quinquies” van een andere zoon van eerste verzoekster (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeksters voeren aan dat eerste verzoekster werd mishandeld door haar schoonbroer, die lid is van de taliban, en dat tweede verzoekster en haar zus door deze schoonbroer gedwongen dreigden te worden uitgehuwelijkt aan andere talibanleden. In de bestreden beslissingen wordt verzoeksters de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan hun voorgehouden herkomst uit het dorp Miray in het district Andar van de provincie Ghazni. Meer bepaald motiveert de commissaris-generaal dienaangaande in de bestreden beslissingen dat (i) het niet aannemelijk is dat verzoeksters geen Pashtou zouden spreken, terwijl uit informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat het district Andar nagenoeg volledig wordt bevolkt door etnische Pashtounen en terwijl bovendien de zoon van eerste verzoekster, M., evenmin Pashtou zou spreken hoewel hij jarenlang naar een lyceum zou zijn gegaan; (ii) verzoeksters niet kunnen uiteenzetten op welke wijze hun families als Tadzjiek in het Pashtounse dorp Miray terecht kwamen; (iii) verzoeksters verklaringen over hun families tegenstrijdig, niet-aannemelijk en niet-doorleefd zijn; (iv) eerste verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde over de plaats waar zij zou zijn opgegroeid; (v) verzoeksters verklaringen over hun naaste burens en hun activiteiten in het dorp tegenstrijdig, niet-aannemelijk en niet-doorleefd zijn; (vi) verzoeksters verklaringen over het verlaten van hun huis en hun beschrijvingen over het dorp Miray onderling onverzoenbaar zijn; (vii) de kennis van verzoeksters betreffende de veiligheidssituatie in hun beweerde regio van herkomst gebrekkig is; (viii) ook verzoeksters geografische kennis van hun beweerde regio van herkomst gebrekkig is, temeer daar verschillende elementen wijzen op het ingestudeerd karakter van hun kennis; (ix) geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde ongeletterdheid van tweede verzoekster en de bewering dat zij tijdens haar reisweg naar België haar naam en handtekening in het Latijns alfabet zou hebben leren schrijven; (x) de door hen voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen; en (xi) de voorgelegde attesten betreffende de psychische gezondheidstoestand van eerste verzoekster niet de voorgehouden vervolgingsfeiten kunnen staven en er bovendien niet uit kan worden afgeleid dat verzoekster, die driemaal een persoonlijk onderhoud had op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud en/of tot het afleggen van coherente, geloofwaardige en doorleefde verklaringen betreffende haar herkomst en haar vluchtrelaas. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters herkomst uit het dorp Miray in het district Andar van de provincie Ghazni, evenmin geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan.

2.3.2.2. De Raad stelt vast dat verzoeksters hun verklaringen betreffende hun herkomst en hun vluchtrelaas grondig wijzigen in hun verzoekschrift. Zij stellen onder meer als volgt:

“Verzoekers willen zich excuseren voor het feit dat ze in het verleden weigerde om de waarheid te vertellen over hun vrees voor vervolging.

Verzoekers hebben degelijk vrees om vervolgd te worden. Verzoekers zoon heeft Afghanistan verlaten omwille van eerwraak.

Verzoekers zoon (R.A.) is in België erkend als vluchteling.

Het is zeer jammer dat verzoekers het advies van anderen gevolgd hebben over dit punt.

Verzoekers woonden in provincie Balkh en ze beschikten over hun eigen woning. Ze moesten noodgedwongen hun woning verkopen en naar Ghazni verhuizen omdat ze vreesden om het slachtoffer te worden van eerwraak.

Het feit dat ze niet veel wisten over Ghazni is te wijten aan het feit dat ze daar kort gewoond hebben en niet heel hun leven zoals ze eerder verteld hebben. (aldus verzoekers)

Verzoeker 1 kampt met zware psychologische problemen en dat was de reden dat ze niet de waarheid verteld heeft.

Verzoeker 1 stelt eveneens dat er ook een ander probleem (intra familiaal) was dat haar dwong om niet de waarheid te vertellen. Ze zal dit probleem tijdens de zitting aan uw Raad uitleggen.

[...]

Verzoekers 1 kampt met zware psychologische problemen en ze is zeer kwetsbaar."

2.3.2.3. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeksters in hun verzoekschrift slechts op zeer beperkte wijze informatie verschaffen over de nieuwe elementen die zij aanhalen en over de reden(en) voor het voorheen afleggen van leugenachtige verklaringen.

Waar verzoeksters aanvoeren dat de beweerde oudste zoon van eerste verzoekster Afghanistan verliet omwille van eerwraak en dat zij hun eigen woning dienden te verkopen en naar de provincie Ghazni dienden te verhuizen "*omdat ze vreesden om het slachtoffer te worden van eerwraak*", laten zij geheel na *in concreto* uiteen te zetten wat de precieze omstandigheden waren die de beweerde oudste zoon van eerste verzoekster omwille van eerwraak zijn land van herkomst zouden hebben doen verlaten en/of op welke wijze deze vrees voor eerwraak vervolgens verzoeksters ertoe zou hebben gedwongen hun huis te verkopen en naar de provincie Ghazni te verhuizen. Tevens dient erop gewezen dat verzoeksters in hun verzoekschrift slechts verklaren dat zij "*in provincie Balkh*" woonden, zonder te preciseren in welk dorp en werk district van de provincie Balkh zij woonden en/of sedert wanneer zij daar zouden hebben gewoond. Evenmin verduidelijken verzoeksters wanneer de problemen rond de eerwraak in hoofde van de beweerde oudste zoon van eerste verzoekster zouden zijn begonnen, dan wel wanneer deze problemen voor hen zelf zouden zijn begonnen en dus evenmin wanneer zij gedwongen zouden zijn geweest om hun woning te verkopen en naar de provincie Ghazni te verhuizen. Dit klemt des te meer daar uit de voorgelegde Belgische identiteitskaart van de beweerde oudste zoon van eerste verzoekster (rechtsplegingsdossier, stuk 9) blijkt dat deze werd geboren in Mazar-e-Sharif, de hoofdplaats van de provincie Balkh (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) (zie ook *infra*). Uit het voorgelegde verzendingsbewijs (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) blijkt dan weer dat hen stukken werden toegezonden vanuit Kabul. De vertegenwoordigster van de commissaris-generaal merkt ter terechtzitting bovendien terecht op dat de beweerde oudste zoon van eerste verzoekster intussen de Belgische nationaliteit heeft verworven (zie rechtsplegingsdossier, stuk 9), hetgeen impliceert dat deze persoon reeds geruime tijd in België verblijft, terwijl verzoeksters pas in de nazomer van 2015 uit Afghanistan zouden zijn vertrokken. Als dusdanig bieden verzoeksters de asielinstanties geenszins een coherent en gedetailleerd beeld van wanneer zij waar in Afghanistan hebben verbleven en evenmin van de concrete problemen die zij er persoonlijk zouden hebben ondervonden.

Waar verzoeksters verwijzen naar een ander, intrafamiliaal probleem dat zij ter terechtzitting zouden uiteenzetten, dient vastgesteld dat noch verzoeksters, noch hun advocaat ter terechtzitting enige informatie hebben verschaft over dit probleem. Er dient bovendien op gewezen dat de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een schriftelijke procedure betreft, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeksters hun verweer op omstandige wijze zouden uiteenzetten in hun verzoekschrift, *quod non*.

Gelet op de vaststellingen die de commissaris-generaal reeds op pertinente (zie ook *infra*) wijze heeft gedaan in de bestreden beslissingen betreffende de herkomst en het vluchtrelaas van verzoeksters, doet dergelijke dermate karige uitleg over de in het verzoekschrift nieuw aangehaalde elementen afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid ervan.

Bovendien geven verzoeksters evenmin toelichting omtrent de reden(en) voor het wijzigen van hun verklaringen en/of het voorheen afleggen van leugenachtige verklaringen. Zij beperken zich tot te stellen dat zij jammer genoeg "*het advies van anderen gevolgd hebben over dit punt*". Dit klemt des te meer nu eerste verzoekster driemaal en tweede verzoekster tweemaal werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nadat zij beiden ook reeds een interview hadden op de Dienst Vreemdelingenzaken. Tijdens deze persoonlijke onderhoudsop het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verzoeksters reeds duidelijk gemaakt dat geen geloof kan worden gehecht aan hun toen voorgehouden herkomst en vluchtrelaas, doch verzoeksters bleven volharden in hun verklaringen. Anderzijds verwijzen verzoeksters naar de "*zware psychologische problemen*" van eerste verzoekster als reden voor het niet vertellen van de waarheid. Zoals reeds terecht in de bestreden beslissingen werd gemotiveerd, blijkt uit de voorgelegde attesten dienaangaande (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) niet dat er in hoofde van eerste verzoekster sprake is van dermate ernstige psychische/psychologische problemen dat zij niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud en/of tot het afleggen van coherente, geloofwaardige en doorleefde verklaringen. Waar verzoeksters verwijzen naar "*een ander probleem (intra familiaal)*", dient herhaald dat zij hieromtrent niet de minste toelichting verschaffen in hun verzoekschrift en/of ter terechtzitting, zodat zij dit beweerde intrafamiliaal probleem geenszins aannemelijk maken.

Verder dient vastgesteld dat de familiale band tussen verzoeksters en de personen waarvan zij beweren dat het om de zonen van eerste verzoekster gaat (rechtsplegingsdossier, stuk 9) allerm minst vaststaat, integendeel.

Er dient immers op gewezen dat verzoeksters noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enige melding maakten van deze personen. Verzoeksters vermeldden enkel tweede verzoekster en diens jongere zus R.L. en jongere broer R.M. als kinderen van eerste verzoekster (administratief dossier eerste verzoekster, stuk 28, "verklaring DVZ", verklaring 16). De personen die worden vermeld in de voorgelegde stukken (rechtsplegingsdossier, stuk 9) hebben bovendien niet dezelfde familienaam (A.) als eerste verzoekster of haar drie andere, eerder vermelde kinderen (R.). Dit klemt des te meer daar verzoeksters in hun verzoekschrift eerst dezelfde familienaam aan de beweerde oudste zoon van eerste verzoekster gaven (R.A.) als deze die zij zelf dragen (R.), terwijl uit de identiteitskaart bij de aanvullende nota blijkt dat deze persoon de naam A.A. heeft. Van de andere persoon, waarvan de "bijlage 26quinquies" wordt voorgelegd, maakten verzoeksters zelfs in hun verzoekschrift geen enkele melding daar zij pas in hun aanvullende nota voor het eerst over deze persoon berichten. Tevens dient vastgesteld dat op de Belgische identiteitskaart van A.A. wordt vermeld dat hij werd geboren in Mazar-e-Sharif, terwijl op de "bijlage 26quinquies" van A.S. wordt vermeld dat hij werd geboren in "Maray", daar waar verzoeksters in hun verzoekschrift juist aanvoeren dat hun eerdere verklaringen over hun herkomst uit het dorp Miray in het district Andar van de provincie Ghazni leugenachtig waren.

Verder dient vastgesteld dat verzoeksters weliswaar beweren dat A.A. in België als vluchteling werd erkend, doch dat zij nalaten enig stuk ter staving hiervan voor te leggen. Evenmin verschaffen zij enige informatie met betrekking tot de precieze vluchtmotieven in hoofde van deze twee beweerde zonen van eerste verzoekster. Gelet op de voorgehouden familiale band tussen verzoeksters en deze twee personen, kan nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeksters weten op grond waarvan deze personen in België internationale bescherming hebben gevraagd. Het feit dat verzoeksters hieromtrent zo goed als geen informatie verschaffen (zie ook *supra*), vormt een bijkomende negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van de beweerde familiale band tussen verzoeksters en deze twee personen.

Er dient voorts op gewezen dat verzoeksters enerzijds in hun verzoekschrift weliswaar hun verklaringen met betrekking tot hun herkomst en hun vluchtrelaas fundamenteel wijzigen, terwijl zij anderzijds in hetzelfde verzoekschrift bij de uiteenzetting van de feiten verwijzen naar het feitenrelaas zoals dit is opgenomen in de bestreden beslissingen. In zoverre verzoeksters alsnog zouden volharden in hun eerdere verklaringen, dient vastgesteld dat zij geen enkel dienstig verweer voeren tegen de motieven in de bestreden beslissingen. Waar zij immers in hun verzoekschrift stellen als volgt: "*Het feit dat ze niet veel wisten over Ghazni is te wijten aan het feit dat ze daar kort gewoond hebben en niet heel hun leven zoals ze eerder verteld hebben. (aldus verzoeksters)*", dient erop gewezen dat hiervoor reeds is komen vast te staan dat aan de nieuwe in het verzoekschrift aangehaalde elementen, waaronder hun beweerde gedwongen verhuis naar de provincie Ghazni uit vrees "*om het slachtoffer te worden van eerwraak*", evenmin geloof kan worden gehecht, zodat zij niet dienstig naar deze nieuwe elementen kunnen verwijzen teneinde de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden, voor zover relevant, door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeksters een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeksters dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeksters aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de

zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeksters een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maken verzoeksters echter niet aannemelijk dat zij afkomstig zijn uit het district Andar in de provincie Ghazni en/of uit de provincie Balkh, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeksters in Afghanistan in een veilig gebied verbleven of zouden kunnen verblijven. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om tijdens de procedure zijn ware identiteit, nationaliteit en regio of land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeksters hierin manifest falen. Het komt de Raad niet toe om over de verblijfplaats van verzoeksters voor hun komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig zijn uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoeksters op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werden aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans hebben gekregen zich toe te lichten.

Verzoeksters maken dan ook geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Bijgevolg maken verzoeksters niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER